

Nr 732

Av herr **Fröding**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 100, med förslag om förbättrad taxeringskontroll.*

(Lika lydande med motion nr 597 i Första kammaren)

I proposition nr 100 föreslås ett tillägg till 121 § taxeringsförordningen, innehållande straffbestämmelser för den som åsidosatt skyldighet att föra räkenskaper, anteckningar m. m. eller att bevara sådant underlag.

Skyldigheten enligt 20 § taxeringsförordningen att föra räkenskaper, anteckningar m. m. har i författningstexten icke närmare preciserats. För dem som är bokföringsskyldiga enligt gällande civillag har skyldighetens omfattning närmare angivits i bokföringslagen och andra lagar.

För närvarande föranleder åsidosättande av bokföringsskyldighet straffansvar om gäldenärsbrott eller annat förmögenhetsbrott föreligger. Dessa brott är upptagna i allmänna strafflagen. På skattesidan motsvaras dessa bestämmelser av skattestrafflagen. Det synes i och för sig motiverat att vid sidan av dessa straffbestämmelser införa straffansvar för den som utan att gäldenärsbrott, förmögenhetsbrott eller brott mot skattestrafflagen föreligger i märklig mån åsidosatt sin bokföringsskyldighet.

Den utformning som straffbestämmelsen fått i propositionen är emellertid icke tillfredsställande, eftersom anteckningsskyldighetens omfattning ej är närmare angiven. Det objektiva rekvisitet har sålunda icke preciserats på sätt som eljest anses erforderligt inom straffrätten. Länsstyrelsen i Kristianstads län har uppmärksammat detta förhållande och uttalat den uppfattningen att stora svårigheter kommer att uppstå, då det gäller att avgöra om försummelsen är sådan att den skall förskylla straff.

Ett införande av straffsanktioner för den som icke uppfyller den bokföringsskyldighet som föreskrives i bokföringslagen bör enligt min mening icke ske i taxeringsförordningen. Bokföringslagen är av andra skäl i behov av översyn, och därvid bör också taxeringsmässiga synpunkter beaktas. Utvidgas bokföringsskyldigheten enligt civillagstiftningen till att omfatta de näringsidkare beträffande vilka Kungl. Maj:t och riksdagen — såsom det är tänkt i propositionen — skall lagstifta i den form som tillämpas i fråga om taxeringsbestämmelser, skulle också det objek-

tiva rekvisitet i en straffbestämmelse kunna utformas med tillbörlig noggrannhet. Bristerna i det objektiva rekvisitet enligt förslaget skulle även få till följd stora svårigheter att i det enskilda fallet avgöra huruvida det subjektiva rekvisitet är uppfyllt.

Den som åsidosätter sin bokföringsskyldighet och därjämte gör sig skyldig till brott mot allmänna strafflagen eller skattestrafflagen bör icke rimligen anses därutöver ha begått ett ytterligare brott genom sitt bristande fullgörande av bokföringsskyldigheten. Enligt min mening ter det sig därför naturligt att införa allenast sådana straffbestämmelser att det bristande fullgörandet rubriceras som ordningsförseelse. Straffets art bör anpassas därefter.

Under åberopande av det anförda hemställer jag,

att riksdagen måtte avslå i Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 100 föreslaget tillägg till 121 § taxeringsförordningen, ävensom

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning och förslag till sådan ändring av bokföringslagen att dels skyldigheten att föra räkenskaper, anteckningar m. m. till ledning för taxering preciseras, dels bristande fullgörande av sådan skyldighet kan föranleda straff såsom för ordningsförseelse.

Stockholm den 7 april 1961

Nils G. Fröding